

13 / "מתח את הרגליים לפי אורך המיטה, שהרגליים לא יגלשו מהמיטה" - שלמה והאיכר

היה היה איש בשם שלמה, שהיה לו כל טוב: היה לו בית גדול, כסף רב ואישה יפהפייה.

שלמה עבד בעבודה טובה ומספקת, אך כל זה לא הספיק לו. הוא תמיד רצה עוד כסף, זהב ורכוש.

יום אחד הוא ראה איכר עני שישב על ערמת חציר וביקש שיתרמו לו מעט כסף. פנה אליו שלמה ואמר לו: "לא די בכך שאין לי מספיק כסף כמו שרציתי, עכשיו אני צריך לחלק אותו לאחרים? בשום פנים ואופן לא!" אמר שלמה ועזב את המקום בזעם.

מדי יום היה שלמה עובר ליד אותו איכר עני, שחיכה למעט כסף. לבסוף התייאש בתקווה שיקבל עוד כסף, אך שלמה לא הגיב. אמר האיכר לשלמה: "עד עכשיו אתה היחיד שנתן לי כסף, ואני מעריך את זה אך זה לא מספיק לי, אני רוצה עוד!". שלמה התפלא על דבריו של האיכר וזרק לו חצי שקל נוסף. האיכר התלונן שוב שהכסף לא מספיק לו וביקש עוד. שוב ושוב זרק לו שלמה חצאי שקלים עד שלבסוף נגמר לו כל הכסף. העני ראה שלאיש אין עוד כסף והביא לו וחיך חיוך קטן אל שלמה. שלמה התיישב ליד האיכר, נח כחמש דקות ועזב את המקום, כך בכל יום היה שלמה זורק לאיכר שקלים.

יום אחד הפסיק שלמה לזרוק לאיכר שקלים. שלמה אמר לעצמו: "הפסדתי את כל כספי רק בשביל אותו איכר מסכן, ועכשיו אין לי כלום! גלשתי וגלשתי עד שאת עצמי רוששתי". לאחר שחזר לביתו מצא את כל הכסף שנתרם לאיכר העני על השולחן בחדרו. רק אז הבין שלמה מה ניסה אותו איכר עני להוכיח לו: "מתח את הרגליים לפי אורך המיטה, שלא יגלשו מהמיטה".

הסבר הפתגם: לחיות עם מה שיש לך ולא מעבר למה שיש לך. להסתפק במועט.